

Flyttedag for Arbejdsmiljøklagenævnets sekretariat

Arbejdsmiljøklagenævnets sekretariat er pr. 1. april 2004 lagt sammen med Ankestyrelsen. Arbejdsmiljøklagenævnet er derfor flyttet til Amaliegade 25, Postboks 9080, 1022 København K.

Sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmiljøklagenævnet blev indtil 1. april 2004 varetaget af Arbejdsmarkedets Ankenævn, og det er således sekretariatet for begge nævn, der overflyttes.

Sammenlægningen er et led i regeringens initiativer med henblik på at opnå en effektivisering og bedre ressourceanvendelse og samtidig varetage hensynet til borgerens retssikkerhed.

Der er tale om en administrativ overførsel af sekretariatet, og Arbejdsmiljøklagenævnet er fortsat et uafhængigt klagenævn.

Der er ikke sket en ændring i klageadgangen på arbejdsmiljøområdet.

Sammenlægningen er gennemført ved lov nr. 191 af 24. marts 2004 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om arbejdsmiljø og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Samtidig er forretningsordenen for Arbejdsmiljøklagenævnet ændret ved Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse af 24. marts 2004 om ændring af bekendtgørelse om forretningsordenen for Arbejdsmiljøklagenævnet. Justeringen gælder alene ansættelsesforholdet for formanden og dennes stedfortræder og overførsel af sekretariatsbetjeningen til Ankestyrelsen. Herudover er forretningsordenen den samme.

Sager afgjort i perioden november 2003 – juni 2004

Afslag på dispensation fra epoxysprøjteforbudet

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at der ikke kunne gives dispensation fra sprøjteforbudet for så vidt angår brugen af et opløsningsmiddelholdigt epoxyprodukt.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at en malervirksomhed ikke kunne få dispensation til at foretage indvendig genbehandling af en sukkersilo med et epoxyholdigt produkt, da der ikke forelå dokumentation for, at der ikke kunne anvendes mindre farligt produkt.

Virksomheden anførte, at genbehandlingen ville kunne foregå ved højtryksrensning, primering med en opløsningsmiddelholdig epoxy og derefter behandling med en opløsningsmiddelfri epoxy. Herved ville der spares en ikke ubetydelig miljøbelastning i forhold til afrensning af hele arealet til beton ved sandblæsning. I centersiloen var der opsat glasvæv for at forebygge revnedannelse. Teknologisk institut udtalte, at det var tilstrækkeligt at sandblæse den tidligere overflade til ruhed. Kun hvor betonen var nedbrudt, skulle der sandblæses til fast beton.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der ikke kunne gives dispensation fra sprøjteforbudet for så vidt angår brugen af et epoxyholdigt produkt. Nævnet lagde vægt på, at det var muligt at undgå brug af

opløsningsmiddelholdigt epoxyprodukt, uanset at dette ville medføre øget arbejdsmængde og omkostninger. (2003-10-0065)

Forbud mod fortsat arbejde i udgravning uden sikring mod nedskridning

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt forbud mod fortsat arbejde i en 3 meter dyb udgravning uden sikring mod nedstyrning, indtil de ansatte var forsvarligt sikret mod nedstyrning.

Arbejdstilsynet nedlagde under et besøg på en udgravning forbud mod at fortsætte arbejdet, indtil der var etableret den nødvendige sikring af arbejdsstedet. Arbejdstilsynet vejledte om, at gravearbejdet burde ledes af en erfaren person, at siderne ved dybder på mere end 1,7 meter skulle have afstivninger eller anlæg, så skred ikke kunne forekomme og at der skulle være flugtveje. Ved dybder ned til 5 meter var det ikke forsvarligt med mindre anlæg end 1:2 (1 hen og 2 op). Virksomheden anførte, at udgravningen var udført ned anlæg 1:2, der var opsat sugespidsanlæg, så der ikke opstod vand, og påvirkningen fra trafik var minimeret. Der blev desuden anvendt gravekasse.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt forbudet. Nævnet fandt, at der var overhængende fare for, at udgravningens sider kunne styrte sammen, hvorfor der var en overhængende fare for de ansattes sikkerhed. Nævnet fastholdt derfor forbudet. Nævnet lagde til grund, at der ved besøget arbejdede 2 ansatte i bunden af udgravningen. Der blev ikke anvendt gravekasse, og i bunden af udgravningen blev der på grund af udsivende vand konstateret nedskridning i den ene side samt 2 revnedannelser. (2003-10-0074)

Forbud mod fortsat tagarbejde, indtil der var sikret mod ned- og gennemstyrning

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt forbud mod fortsat arbejde på taget af en byggeplads, indtil der blev etableret effektiv sikring mod ned- og gennemstyrning under tagarbejdet.

Arbejdstilsynet konstaterede, at tre personer arbejdede på et tag i 4,5 meters højde med en hældning på 15,1 grader, uden at de tilsyneladende var sikret mod nedstyrning. En tagkassette, der var anhugget i en kran, var i bevægelse mod et hul, der var mellem de oplagte tagkassetter. To af personerne på taget var klar til at modtage tagkassetten, medens den tredje person fjernstyrede den lastbilmonterede kran, der holdt ved siden af bygningen.

Arbejdstilsynet forbød videre arbejde og færdsel på taget. Det blev påbudt, at faren straks skulle imødegås ved, at der blev etableret passende sikkerhedsforanstaltninger, der fuldt kunne beskytte de ansatte mod faren mod nedstyrning. Virksomheden anførte, at man samme dag havde påbegyndt arbejdet på taget, og at montagen af rækværk var umiddelbart forestående. Der var denne dag gode vind og vejrforhold og tagelementernes overflade kunne betragtes som skridsikkert.

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt forbudet, idet der var overhængende, betydelig fare for de ansattes sikkerhed. Nævnet lagde vægt på, at der skal etableres faldsikring, hvor hældningen er 15 grader eller mere, og at der skal være rækværk eller anden effektiv afspærring, hvor faldhøjden er mere end 2 meter. (2004-10-0008)

Arbejdsstillinger ved personhåndteringer på toiletter og badeværelser

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at der skulle træffes foranstaltninger, som sikrede, at arbejdet med plejekrævende patienter altid kunne udføres i sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige arbejdsstillinger og –bevægelser samt at unødige fysiske belastninger undgås.

Arbejdstilsynet besøgte et hospital, hvor nyrenoverede toiletter og badeværelserne var fra 0,8 x 1,5 meter til 1,1 x 1,8 meter. På de omhandlede afdelinger var der i alt ca. 60 sengepladser. Der forekom overbelægninger og der var et stor flow af patienter, hvoraf nogen benyttede kørestole, gangstativer m.v.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at personalets arbejde med patienterne på badeværelserne skulle planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det var sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der skulle træffes foranstaltninger, som sikrede, at de ansatte kunne arbejde i hensigtsmæssige arbejdsstillinger og undgå unødige fysiske belastninger, og der skulle være mulighed for og plads til de nødvendige tekniske hjælpemidler. De ansatte skulle instrueres om, hvordan arbejdet kunne udføres fuldt forsvarligt.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt påbudet, idet kun 2 badeværelser opfyldte behovet for plads for hjælperen, når der skulle anvendes lift eller benyttes kørestol eller bækkenstol. Sammenholdt med det store antal patienter vurderede nævnet, at de ansatte ved arbejdet på badeværelserne var udsat for en risiko for sundhedsskade på kort eller langt sigt. (2003-10-0048)

Sikring af en vingeautomat

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt, at en vingeautomat skulle sikres, så det ikke var muligt at komme i berøring med farlige bevægelige maskindele.

En vingeautomat var indrettet således, at det flere steder var muligt at komme i kontakt med farlige bevægelige maskindele, når maskinen kørte. Maskinen kunne standses med en stang, som var placeret foran maskinen. Stangen fungerede også som nødstop. Maskinen blev i gennemsnit benyttet 1-2 timer dagligt til udstansning, bukning, perforering og trykning af specielle ordrer.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at vingeautomaten skulle indrettes således, at den var fuldt forsvarlig. Maskinen skulle sikres ved afskærmning eller andre tekniske foranstaltninger, således at det ikke var muligt at komme i berøring med farlige bevægelige maskindele.

Arbejds miljøklagenævnet fastholdt påbudet, idet det var muligt for ansatte at komme i kontakt med maskinens bevægelige dele, og idet det ville være teknisk muligt at sikre maskinen for eksempel ved at sætte et hegn op uden om maskinen eller ved at montere en afskærmning på selve maskinen.

Nævnet hjemviste spørgsmålet om, hvorvidt maskinen frembød en særlig fare, der kunne begrunde, at kun personer, som var særligt udpeget og havde modtaget fornøden instruktion, måtte betjene automaten.

Unødig støj

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at unødig støjbelastning skulle undgås.

Arbejdstilsynet besøgte en virksomhed, hvor der i to afdelinger var foretaget støjdæmpende tiltag, men ikke i en tredje. Lofter, gulve og vægge var af hårdt materiale, og flere støjende maskiner var i gang samtidig.

Arbejdstilsynet påbød virksomheden at undgå unødig støjbelastning, og de akustiske forhold skulle være tilfredsstillende. Arbejdstilsynet vurderede, at brug af høreværn ikke løste problemet, da dette alene var en midlertidig og sekundær foranstaltning.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at virksomheden skulle sørge for, at unødig støjbelastning skulle undgås, og de akustiske forhold skulle blive tilfredsstillende. Nævnet lagde bl.a. vægt på, at det var teknisk muligt at nedbringe støjbelastningen, og at arbejdsgiveren kun måtte lade arbejdet udføre ved anvendelse af høreværn, hvis det var teknisk eller administrativt umuligt at nedbringe støjen. (2003-10-0068)

Afslag på dispensation for månedlige eftersyn af elevatorer

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at der ikke kunne gives dispensation til et længere eftersynsinterval end hver måned.

En ejerlejlighedsforening søgte om dispensation fra de månedlige eftersyn af 2 elevatorer fra 2001, som blev benyttet af henholdsvis 5 og 6 beboere. Elevatorerne var placeret i aflåste opgange.

Arbejdstilsynet afslog at dispensere men oplyste, at Arbejdstilsynet havde til hensigt at indlede undersøgelser af, på hvilke betingelser man kunne foretage en mere differentieret vurdering af servicebehovet for den enkelte elevator, uden at det derved kom til at gå ud over sikkerheden.

Arbejdsmiljøklagenævnet fandt, at der ikke kunne dispenseres, men at ejerforeningen på ny kunne søge om dispensation, når Arbejdstilsynets undersøgelser var afsluttet. (2003-10-0087)

Påbud om åndedrætsværn ved rengøring i kødopskæringsafdeling

Arbejdsmiljøklagenævnet fastholdt, at der skulle anvendes egnet åndedrætsværn, således at den ansatte ikke udsættes for unødig indåndingsrisiko af mikroorganismer, kødpartikler og dampe fra rengøringsmidler.

Ved rengøring af en afdeling, som forarbejdede kød, blev der benyttet rengøringsmidler, hvoraf nogen var mærket Ætsende. Rengøringsmidlerne blev afspulet med 50 grader varmt vand ved et

tryk på 25 bar. Medarbejderen anvendte ikke handsker eller åndedrætsværn. Der var ikke ventilation i rummet.

Arbejdstilsynet traf afgørelse om, at der under rengøringsarbejdet skulle benyttes egnet åndedrætsværn, således at den ansatte ikke blev udsat for unødigt indåndingsrisiko af mikroorganismer og chlor. Virksomheden anførte, at der alene blev anvendt "lavtryk" ved afspulingen, og at anvendelse af ansigtsvisir ville hindre godt udsyn på grund af aerosolerne.

Arbejds miljøklagenævnet tiltrådte påbudet, idet den ansatte i den overvejende del af arbejdstiden var udsat for aerosoler, som dels kunne indeholde kødpartikler og mikroorganismer, som indebar smitterisiko og øget belastning af lungerne og dels indeholdt kemiske stoffer, som medførte risiko for ætsning af hud, øjne og lunger. Påbudet kunne ikke afvente forhandlinger om bedre rumventilation. (2003-10-0098)

Overskridelse af klagefristen

Arbejds miljøklagenævnet afviste at realitetsbehandle en kommunes klage over Arbejdstilsynets afgørelse på grund af overskridelse af klagefristen på 4 uger i henhold til arbejdsmiljølovens § 81, stk. 1.

Arbejdstilsynets afgørelse var dateret den 21. oktober 2003. Klagen fra kommunen blev modtaget i Arbejdstilsynet pr. mail den 21. november 2003 og fremsendt pr. post dateret den 21. november 2003.

Klagefristen er efter arbejdsmiljølovens § 81, stk. 1 4 uger. Efter nævnets praksis lægges herudover 2 dage til. Klagefristen ved klagen fremsendt pr. mail var overskredet med 1 dag og klagefristen ved klagen fremsendt pr. post var overskredet med 4 dage.

Det følger således af Arbejds miljøklagenævnets afgørelse, at 1 dags fristoverskridelse er nok til, at sagen afvises.

Arbejds miljøklagenævnet fandt endvidere ikke, at der forelå sådanne særlige grunde i henhold til arbejdsmiljølovens § 81, stk. 4, at klagen trods fristoverskridelsen skulle realitetsbehandles. (2003-10-0095)